

[Schultz Petersen.]

Branden og derefter ganske rolig finde sig i at vente i 14 Dage paa at faa en Vurdering af hans Ejendom, som han slet ikke selv har fremkaldt. Der er derved en Mulighed for, at den Værdi, som Ejendommen i Virkeligheden har, bliver nedsat, idet hans Handelsmulighed til anden Side bliver hemmet af en Udtalelse fra Statens Jordlovsudvalg angaaende vedkommende Ejendoms Pris, som han slet ikke er tjent med at faa offentlig vurderet paa dette Tidspunkt. Jeg mener heller ikke, man skal gribe ind vedrørende Dødsboer. Jeg finder i det hele taget, at man her byder disse Landejendomsbesiddere en Indgriben i den personlige Frihed, som man ikke ser i nogen anden Virksomhed. Jeg kan derfor ikke gaa med til, at man paa den Maade søger at skaffe sig Jord. Noget andet er det tredje Punkt med Tvangsauktionerne; det kunde maaske nok lade sig ordne.

Jeg mener i det hele taget, man bør være forsigtig med Udvidelse af Husmandsbruget og snarere søge at konsolidere de Husmænd, som allerede sidder paa Jorden og ikke har saa gode Betingelser for at drive Jord under de nuværende Prisforhold.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de fire ærede Ordførere, der først talte, for deres Tilslutning til Forslaget, og jeg kan ogsaa godt sige, at de Henstillinger, som de har rettet til mig, vil jeg stille mig meget imødekommende over for.

Med Hensyn til Spørgsmaal, som blev rejst af forskellige Ordførere, om Nedsættelse af Fristen fra 1 Maaned til 14 Dage, kan jeg sige, at jeg selv har været betænkelig ved at sætte den til en Maaned, og jeg har, efter at Forslaget var udarbejdet, undersøgt, om der ikke vilde være Mulighed for at nedsætte Fristen til 14 Dage. Jeg har forhandlet med Formanden for Statens Jordlovsudvalg om, hvorvidt det var muligt at gaa saa langt ned og alligevel faa ekspederet Sagen i Tide. Man mener, der er Mulighed for at gaa ned til 14 Dage, og jeg er derfor villig til at stille et Ændringsforslag i saa Henseende ved anden Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup rejste Spørgsmaalet om en Ændring af § 38 i den gældende Lov med Hensyn til de 14 000 Kr., som der er fastsat som Maksimum for et Tillægslaan, det vil sige Tillægslaonet skal udgøre Forskellen mellem det gamle Laan og højst 14 000 Kr. Her kunde jeg ogsaa gaa med til en Ændring, men jeg synes ikke,

man kan gaa op til 18 000 Kr. Enhver kan se, at dette vil være en forholdsvis meget større Forhøjelse end de andre. Jeg vil imidlertid være villig til, dersom man kan tiltræde det, at stille et Ændringsforslag, der forhøjer Tallet til 16 000 Kr.

Det ærede Medlem Hr. Petersen (Røj) foreslog, at de 9 000 Kr., som var afsat som Maksimumsloan til Jordkøb ved Oprettelse af Husmandsbrug, blev forhøjet til 10 000 Kr., og jeg kan godt sige, at jeg er villig til at gaa op til de 10 000 Kr. Jeg tror, det kan gaa an, naar man tager Hensyn til de faktisk skete Prisstigninger. Naar man er veget tilbage for det ved Forslagets Udarbejdelse, er det naturligvis for ikke at være med til at animere til højere Priser for Jord. Men saadan som Forholdene ligger, og da det kun er en midlertidig Ordning, vil jeg ogsaa godt paa dette Omraade være med til at stille Ændringsforslag til anden Behandling.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen spurgte mig om, hvordan man skulde hitte ud af det, naar der nu var Forslag om Ændringer ikke alene af Loven af 1934, men ogsaa af senere Ændringer af Loven. Ja, det ærede Medlem vil se, at det i § 7 foreslaas, at jeg faar Bemyndigelse til at optrykke Loven af 1934 med de senere indførte Ændringer, ogsaa de Ændringer, der her foreslaas, saaledes at man kan faa samtlige Bestemmelser samlet i en enkelt Bekendtgørelse.

Det ærede Medlem henstillede dernæst til mig, om jeg ikke vilde udvirke hos Statens Jordlovsudvalg, at man ved Ydelse af Etableringslaan tog lidt mere Hensyn til den forhaandenværende Situation, hvor det for en ung Husmand er saa vanskeligt at blive etableret, ikke alene fordi Jorden er dyr, men Bygningerne er endnu dyrere, ligesom Besætning og Inventar vel er steget endnu mere end baade Jord og Bygninger. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at er det nogensinde nødvendigt at tage et saadant Hensyn, saa er det nu, og jeg er derfor ogsaa rede til at rette en saadan Henstilling til Statens Jordlovsudvalg.

Sluttelig skal jeg til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen sige, at jeg har ikke med dette Forslag paa nogen Maade ment, at man skulde animere til Udstykning. Jeg mener blot, at man skal holde Liv i Udstykningen, at man skal give dem, der under de nuværende vanskelige Forhold har saa meget Mod, at de tør gaa i Gang med et mindre Landbrug, større Muligheder, end de har efter de gamle Bestemmelser. Forslaget her er ikke Udtryk for et Ønske om